779/07

Den 17. september 2007 blev i sag nr. 70.721:

xxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har landboforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets behandling af en brandskade.

Selskabet henviser til, at der er udbetalt erstatning i overensstemmelse med forsikringsbetingelserne.

Det fremgår af sagen, at klageren den 13/9 2003 var udsat for en omfattende brandskade. Som følge heraf fremsendte klageren en opgørelse over de mistede genstande. Heraf fremgik blandt andet, at klageren havde mistet en skuffe med smykker til en værdi af 50.000 kr. Af en vedlagt tegning af de omhandlende smykker fremgik blandt andet et hvidguldsur med 12 brillanter.

Klageren anførte i skrivelse af 12/1 2006 til selskabets løsøretaksator bl.a.:

> "Efter en forelæggelse for tidligere Alm. Brand medarbejder E. vedr. det ret så kostbare bevaringsværdige juvelbesatte ur i hvidguld, som du hjemtog herfra og indførte under smykker, hvortil E. tilkendegav, at i hans tid som medarbejder i Alm. Brand, var et ur et ur og dette henhørte ikke til smykker, men afregnedes som et særskilt objekt. Hvad med dette?"

Klageren rykkede herefter selskabet for svar i skrivelser af 9/4 2006 og 28/9 2006, hvorefter selskabets taksator H.B. i skrivelse af 13/10 2006 til klageren anførte:

"Jeg har med interesse læst dit brev, hvor du fremfører flere påstande, som jeg ikke helt kan genkende.

For det første skriver du om manglende reaktioner fra min side. Jeg skal i den forbindelse bringe i erindring, at vi op til flere gange har talt telefonisk om det omtalte ur, og jeg har hver gang fortalt dig, at et hvidguldsur med brillanter er meddækket under punktet 'guld, sølv, smykker, ædelstene o.l.', og da du har fået udbetalt max. beløbet for denne dækning er der ikke mulighed for at yde yderligere erstatning. Du vil ved gennemlæsning af forsikringsbetingelserne kunne konstatere at ovenstående er korrekt.

Med hensyn til forløbet omkring opgørelsen af de omhandlede smykker havde du i dine lister under liste C side 3 anført 'smykker i skuffe' 50.000,- kr. På min foranledning har du efterfølgende afleveret 2 stk. A4 sider med beskrivelser af de omhandlede smykker, og da jeg spurgte, om ingen af smykkerne var fundet svarede du, at det var de ikke. Senere fik jeg via ISS oplyst, at de var bekendt med, at der var fundet enkelte smykker i brandtomten. Da jeg foreholdt dig dette indrømmede du at der fandtes enkelte smykker, som jeg senere fik udleveret i en plastpose. Heri var en 'murstenshalskæde' samt enkelte deformerede ringe, men der var ikke et hvidguldsur, hvorfor jeg ikke forstår, at du nu skriver at det er udleveret til mig.

For god ordens skyld skal jeg samtidig oplyse, at jeg lod halskæden undersøge ved en guldsmed for evt. at oppudse den så du kunne få den retur, men det viste sig, at den ikke kunne repareres, ligesom det også viste sig, at den aldrig havde været af guld.

Med henvisning til ovenstående er det min helt klare opfattelse, at du har fået en helt korrekt behandling, hvilket jeg i øvrigt altid tilstræber at yde, og du har da også den 27. oktober 2003 underskrevet og accepteret en opgørelse til fuld og endelig erstatning for den skete brandskade, hvorfor sagen hermed betragtes som endelig afsluttet fra min side."

Klageren anførte i skrivelse af 15/10 2006 til selskabet:

"Jeg anerkender hermed modtagelse af dit brev af 13. oktober 2006. Men jeg anerkender ikke dit svar om, at du ikke har modtaget det omtalte ur. Du kom fra ISS og var dybt forarget over, at du der var blevet orienteret om, at vi i ruinerne på brandtoften havde fundet dele fra min hustrus gemmer, heriblandt det omtalte DIAMANTBESATTE UR. Du FORLANGTE at få uret udleveret hvilken DU fik sammen med den af dig omtalte pose defekte smykker, og som du påstår du har fået undersøgt, Navn og adresse på den som har undersøgt disse smykker bedes oplyst til mig.
Med uret i Din hånd fortalte du os, at forskellen mellem diamanter og brillanter var slibningen af disse ædle stene, hvilken vi indtil dette tidspunkt var uvidende om.
Ang. liste C side 3 'Smykker i skuffe' 50.000 kr. skyldte denne opgørelse udelukkende, at der efter policens § 8 stk. A 3s tekst opgøres en erstatning til et max. beløb på 32.657 kr. 1997 indeks hvilken efter den løselig opgørelse, ville være langt overskredet Dette var vi - dig, mig og min hustru helt enige om. Det var i øvrigt mig, der orienterede dig om, at der var et max. beløb på denne § 8.
Denne § 8 udtrykker helt klart at der er tale om Guld, sølv, platin, smykker, ægte perler, kulturperler, ædelstene samt umøntet ædelt metal men paragraffen omhandler intet om, at et ur, uanset urets udformning skulle tilhøre denne kategori eller denne forsikringsparagraf Dette burde du have orienteret os om, så uret kunne være blevet opgjort der hvor et ur høre hjemme. Men denne orientering undlod du, hvorfor du herved gør dig ansvarlig for denne fejl. Du påstår nu, at der i plastikposen ikke var noget hvidguldsur, heri har du fuldstændig

ret, hvilken jeg heller aldrig har påstået, idet uret blev udleveret på din forlangende og til din hånd, og uret medtog du, da du gik herfra …"

Som følge heraf anførte selskabets cheftaksator F. i skrivelse af 15/11 2006 til klageren:

"Jeg har gennemgået skaden og den korrespondance, der har været.

Ud fra korrespondancen kan jeg konstatere, at der en uenighed om erstatning for et diamantbesat ur.

Alm. Brand har tidligere meddelt, at der ikke kan ydes yderligere erstatning for dette ur, idet det fulde beløb under 'Guld, sølv, platin, perler, ædelstene og smykker', som udgør max. 10 % af forsikringssummen er udbetalt til dig.

Du har argumenteret for, at uret ikke skal medtages under ovennævnte punkt.

Jeg vil fastholde, at uret skal medtages under punktet, idet den primære værdi for uret består i værdien for udsmykningen med diamanter.

Jeg vil dog anføre, at værdien for selve urværket skal medtages under 'Almindeligt privat indbo', hvorfor der vil blive erstattet kr. 350,- for selve urværket, som snarest vil blive fremsendt til dig.

Jeg vil fastholde, at udover ovennævnte erstatning på kr. 350,- kan Alm. Brand ikke indgå i yderligere dækning for uret."

Klageren og selskabet foretog herefter en videre korrespondance.

Klageren har ved skrivelse af 29/11 2006 over for nævnet nedlagt påstand om, at selskabet skal tilbagelevere det i sagen omhandlede ur eller yde fuld erstatning herfor. Til støtte herfor har klageren anført:

"Efter brandskade 13 09 2003 blev der udarbejdet en opgørelse over ikke renoverbare og brændte effekter og udbetalt erstatning efter denne. Efterfølgende blev der i brændtomten fundet nogle defekte smykkedele bl.a. en guldhalskæde og et ur udført i hvidguld og besat med 12 stk. diamanter. Uret var efter min opfattelse i så god stand at det var reparationsværdig og repræsenterede en pris og affektionsværdi til mange tusinde kroner. Uret blev erhvervet af min nu afdøde fader i 1956 hos en pantelåner … for 10.000,00 kr. og mange år senere overdraget til min hustru. Alm. Brand's indbos taksator forlangte efterfølgende at få smykkedelene og uret udleveret og medtog disse herfra på vores midlertidige bopæl .Ved en senere gennemgang af forsikringsbetingelserne, konstaterede jeg at et ur ikke skulle registreres under forsikringens §8 stk. 3. 'smykker', hvorfor jeg kontaktede min arkitekt E. …, der var tidligere direktør i Alm. Brand …, denne kunne kun bekræfte at min anskuelse var korrekt og tilkendegav at et ur hørte til forsikringens § 8 stk. 1. og opfordrede mig til at henvende mig til Alm. Brand."

Selskabet har ved skrivelse af 29/1 2007 fastholdt sin afgørelse over for nævnet. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Indledningsvis må vi konstatere, at klageren ved sin opgørelse af brandskadet og bortkommet løsøre i 2003 har medtaget det pågældende ur i sin erstatningsopgørelse overfor Alm. Brand.

Ved vores gennemgang af sagen er der ikke fremkommet bilag eller oplysninger, som måtte dokumentere, at klageren ved den efterfølgende opgørelse af erstatningens størrelse på møde den 27. oktober 2003 eller senere, skulle have informeret vores taksator om, at det pågældende ur skulle være kommet til veje.

I tilknytning hertil må vi meddele, at der i sags materialet ikke foreligger bilag eller oplysninger, som på nogen måde dokumenterer, at klageren som påstået, skulle have afleveret uret til vores løsøretaksator H.

Af sagens bilag fremgår det således, at klageren først ved brev til Alm. Brand dateret 12. januar 2006 i anden sammenhæng gør gældende, at han på et tidligere og ikke nærmere angivet tidspunkt skulle have afleveret det beskrevne ur til vores løsøretaksator.

l forbindelse med klagerens henvendelse til Ankenævnet må vi konstatere, at der efter vores opfattelse ikke er fremlagt oplysninger eller bilag, som måtte støtte klageren i sin påstand om, at det beskrevne ur som påstået skulle være blevet afleveret til vores løsøretaksator.

Foranlediget af nævnets henvendelse har vi på ny forelagt sagen for vores løsøretaksator H., som fastholder, at hans kendskab til det pågældende ur er begrænset til alene at omfatte kundens egen beskrivelse af uret i forbindelse med opgørelse af erstatningen efter branden den 13. september 2003.

Vores løsøretaksator fastholder således, at klageren på intet tidspunktet har afleveret det beskrevne ur til ham.

l henhold til de almindelige bevisretslige regler, påhviler det klageren at sandsynliggøre, at det pågældende ur som påstået er afleveret til vores løsøre taksator H.

Da klageren efter vores opfattelse ikke har fremlagt en sådan dokumentation for den fremsatte erstatningspåstand, må vi med henvisning til ovenstående afvise, at det beskrevne ur som påstået skulle være blevet afleveret til vores løsøretaksator H.

l overensstemmelse hermed må vi således meddele, at det er vores opfattelse, at Alm. Brand ikke er erstatningsansvarlig i den foreliggende sag.

Afslutningsvis skal det for god orden skyld bemærkes, at klageren ikke har sandsynliggjort, at uret skulle være kommet til veje efter branden den 13. september 2003 og herefter forsvundet på et tidspunkt og ved en begivenhed, som måtte berettige til erstatning i henhold til den oprindelige tegnede landboforsikring. …"

Klageren og selskabet fremsendte herefter yderligere skrivelser til nævnet til brug for sagens behandling.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 8 Forsikrede genstande**

5. 70.721

A. Indboforsikringen

1. Forsikringen omfatter privat indbo samt lånte og lejede indbogenstande, som de bærer risikoen for (se ansvarsforsikringen).

…

3. Guld, sølv, platin, smykker, ægte perler, kulturperler, ædelstene samt umøntet ædelt metal er i alt forsikret med indtil kr. 32.657 (indeks 1997)."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet det ikke sandsynliggjort eller dokumenteret, at klageren har udleveret det omhandlende ur til selskabets taksator. Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at udlevere dette.

Nævnet må efter oplysningerne om urets værdi være enigt med selskabet i, at denne værdi fortrinsvis beror på, at uret er lavet af hvidguld og besat med brillanter, hvorfor uret som helhed må anses som omfattet af forsikringsbetingelsernes § 8, stk. 3.

Idet selskabet i overensstemmelse med nævnets praksis har tilbudt at betale klageren et beløb til dækning af tabet af uret bortset fra dettes guld- og brillantværdi, kan nævnet ikke kritisere selskabets erstatningsopgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann